

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1CdoPr/7/2024
Identifikačné číslo spisu:	8721201298
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8721201298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: M. Y., narodený XX. Z. XXXX, C., W.. G. XXXX/XX, zastúpený: Weis & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Priemyselná 1/A, IČO: 47 234 776, proti žalovanému: Beko Manufacturing Slovakia spol. s r.o., so sídlom v Poprade, Hlavná 5039/1A, IČO: 35 796 570, zastúpený: Zukalová - Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Bratislave, Černyševského 3761/46, IČO: 36 859 354, o zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21Cpr/4/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. marca 2023 č. k. 9CoPr/5/2022-295, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad rozsudkom pre zmeškanie č. k. 21Cpr/4/2021-148 zo dňa 20. januára 2022 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.457,12 eura s 5% ročným úrokom z omeškania a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie následne uznesením z 22. apríla 2022 č. k. 21Cpr/4/2021-237 zamietol návrh žalovaného na zrušenie vyššie uvedeného rozsudku pre zmeškanie. Po citácii ustanovení § 273 CSP a § 277 ods. 1, 3 CSP súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je súd oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným (zistené súdom), možno, resp. nemožno považovať za ospravedlniteľný dôvod nepodania vyjadrenia k žalobe v súdom určenej lehote. Dodal, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 1 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane a ktoré boli príčinou, že sa nemohol v určenej lehote k žalobe vyjadriť.

3. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaným uvádzaný dôvod - spoliehanie sa na spojenie konaní sp. zn. 21Cpr/4/2021 a sp. zn. 11Cpr/7/2021, pre ktoré sa k žalobe nevyjadril, nie

je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod. Ospravedlniteľným dôvodom je určitá náhla neočakávaná okolnosť, ktorá objektívne bráni žalovanému v podaní vyjadrenia k žalobe v určenej lehote. U žalovaného nebola žiadna náhla neočakávaná okolnosť v čase, keď mal podať vyjadrenie k žalobe a teda na strane žalovaného neexistoval žiadny dôvod, ktorý by ospravedlňoval nepodanie vyjadrenia k žalobe v súdom určenej lehote. Poukázal na časové súvislosti zrejme zo spisu a síce, že žaloba vo veci sp. zn. 21Cpr/4/2021 bola podaná dňa 10. mája 2021, pričom žaloba vo veci sp. zn. 11Cpr/4/2021, v ktorej žalovaný žiadal, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru zo strany žalobcu, na základe ktorého si uplatňuje náhradu mzdy v konaní sp. zn. 21Cpr/4/2021 je neplatné. Dňa 27. augusta 2021 bola žaloba vo veci sp. zn. 21Cpr/4/2021 doručená žalovanému a v uznesení na vyjadrenie bola žalovanému určená lehota 10 dní na vyjadrenie s poučením o následkoch zmeškania tejto lehoty. Dňa 3. septembra 2021 žalovaný podával vyjadrenie k vyjadreniu k žalobe vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021. Z uvedených časových súvislostí mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný ako aj jeho právny zástupca museli vedieť, resp. museli dospieť k záveru, že k spojeniu vecí sp. zn. 21Cpr/4/2021 a 11Cpr/7/2021 zatiaľ nedošlo, naviac keď presne v tom čase bolo žalovanému doručené aj vyjadrenie žalobcu k žalobe vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021, ku ktorému sa žalovaný aj dňa 3. septembra 2021 vyjadril. Súdu prvej inštancie preto nebol zrejмый dôvod, prečo žalovaný vyjadrenie vo veci 21Cpr/4/2021 nepodal a prečo sa spoliehal, že súd veci sp. zn. 21Cpr/4/2021 a sp. zn. 11Cpr/7/2021 spojí na ďalšie konanie a jeho vyjadrenia vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021 bude súd následne považovať za vyjadrenie k žalobe vo veci sp. zn. 21Cpr/4/2021. Podľa názoru súdu sa žalovaný bez primeraného dôvodu spoliehal, že nie je potrebné podať vyjadrenie k žalobe v predmetnej veci. Konštatoval, že sa nejednalo o žiadny náhly, nečakaný dôvod, pre ktorý nemohol žalovaný vyjadrenie k žalobe v určenej lehote podať. Nakoľko súd prvej inštancie nevyhodnotil dôvod, pre ktorý žalovaný navrhol zrušiť rozsudok pre zmeškanie ako ospravedlniteľný, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením č. k. 9CoPr/5/2022-295 zo dňa 23. marca 2023 na odvolanie žalovaného uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie opätovne uviedol, že v konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd neskúma splnenie predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale skúma len to, či žalovaný preukázal alebo nepreukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe. Nakoľko o uznesení súdu prvej inštancie odvolací súd rozhodol postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, dodal len, že vyjadrenie k žalobe je základnou povinnosťou tvrdenia, absencia alebo oneskorenie s vyjadrením je porušením súčinnosti strany sporu so súdom v záujme čo najrýchlejšieho prejednanie rozhodnutia sporu. Súdu nie je možné pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo sféry jeho vplyvu. Za potrebné tiež považoval uviesť, že zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ zdôrazňuje vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv a požaduje, aby účastník konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (II. ÚS 213/09 z 27. mája 2009).

6. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 písm. b) CSP. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ najmä namietal, že nesprávnym procesným postupom - nespojením vecí vedených pod sp. zn. 21Cpr/4/2021 a sp. zn. 11Cpr/7/2021 v rozpore s § 166 ods. 1 CSP došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Uviedol, že konanie na súde prvej inštancie ako ani na odvolacom súde nevykazuje znaky spravodlivosti, žalovanému bolo odňaté právo na nezávislý a nestranný súd, ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, kedy odvolací súd konal svojvoľne (arbitrárne), nedôvodne a náležite sa nevysporiadal s námietkou žalovaného týkajúcou sa povinnosti spojenia vecí sp. zn. 21Cpr/4/2021 a sp. zn. 11Cpr/7/2021 podľa § 166 ods. 1 CSP.

7. Dovolateľ ďalej argumentoval, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal námietkou dovolateľa poukazujúcou na to, že súd prvej inštancie pochybil, keď po zapísaní druhej veci sp. zn. 11Cpr/7/2021 do príslušného súdneho registra nevykonal lustráciu predchádzajúcich zápisov v registri, hoci mu táto povinnosť vyplýva z § 151 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a

kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „SPR“). Pochybenie súdu prvej inštancie má žalovaný za preukázané tým, že v elektronickom súdnom spise k sp. zn. 11Cpr/7/2021 nie je záznam o vykonaní povinnej lustrácie po zapísaní veci do registra (lustrácia bola vykonaná až 16. februára 2022).

8. Súd prvej inštancie podľa názoru dovolateľa nezvážil všetky okolnosti prípadu, keď mal zvážiť existenciu paralelného konania vedeného pod sp. zn. 11Cpr/7/2021 na rovnakom súde, medzi rovnakými účastníkmi, v takmer identickej veci. Žalovaný má za to, že táto okolnosť vykazuje zrejmy aspekt ospravedlniteľnosti a odvolací súd mal túto okolnosť vyhodnotiť ako podstatnú pri posudzovaní ospravedlniteľného dôvodu. Naopak, súd prvej inštancie podľa názoru dovolateľa čisto formalisticky a účelovo odôvodnil svoj postup a nezohľadnil ústavne konformný výklad § 277 ods. 1 CSP, podľa ktorého môže súd prihliadnuť aj na iné významné dôvody, ktoré môžu byť posúdené ako ospravedlniteľné dôvody a príčiny zmeškania vyjadrenia k žalobe zo strany žalovaného. Odvolací súd sa touto námietkou dovolateľa ani nezaoberal.

9. Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ vymedzil dve právne otázky, od vyriešenia ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktoré zároveň neboli vyriešené v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu a to:

i) „Má súd povinnosť po vykonaní lustrácie predchádzajúcich zápisov v registri (kde táto povinnosť súdu vyplýva z § 151 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy), ktorou zistí, že na súde sú vedené také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán, spojiť tieto konania na spoločné konanie podľa § 166 ods. 1 CSP?“

ii) „Ak súd napriek existencii požiadaviek na spojenie konaní tak ako sú uvedené v § 166 ods. 1 CSP nespojí tieto konania do jedného, ide o takú procesnú vadu konania, ktorá môže znemožniť strane sporu uplatňovať si jej patriace práva až v takej miere, že môže dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces?“

10. Napokon dovolateľ navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 23. marca 2023, sp. zn. 9CoPr/5/2022, uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 22. apríla 2022, č. k. 21Cpr/4/2021-237 a rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 20. januára 2022, č. k. 21Cpr/4/2021-148 a vec vrátiť Okresnému súdu Poprad na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dovolať taktiež navrhol priznať mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100%.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie odmietnuť ako neprípustné a uplatnil si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné v časti zamietnuť ako nedôvodné a v časti odmietnuť ako neprípustné.

13. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky). Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

14. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo

veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

16. Dovolať uplatňujúc dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP namietal najmä nedostatočné odôvodnenie (nepreskúmateľnosť) rozhodnutia a arbitrárnosť rozhodnutia.

17. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

18. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

19. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. García Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

20. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd skúma len to, či žalovaný ne/preukázal existenciu ospravedlniteľných dôvodov zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, ako vyplýva z ustanovenia § 277 ods. 1, 3 CSP, teda neskúma splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 1 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol k žalobe vyjadriť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia. Za

ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa.

21. V prejednávanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že nižšie súdy svoje rozhodnutia odôvodnili spôsobom, ktorým by založili ich nepreskúmateľnosť či arbitrárnosť, ktorú naznačuje žalovaný vo svojom dovolaní. Dovolací súd podotýka, že námietky dovolateľa sú zjavne neopodstatnené, nakoľko súd prvej inštancie riadne zdôvodnil, prečo mal za to, že očakávané spojenie konaní sp. zn. 21Cpr/4/2021 a sp. zn. 11Cpr/7/2021 nie je relevantným ospravedlniteľným dôvodom, ktorý je predpokladom pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP. Z bodu 8. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že ospravedlniteľnosť dôvodu, pre ktorý dovolateľ žiadal zrušiť rozsudok pre zmeškanie, súd prvej inštancie posudzoval aj s ohľadom na všetky skutkové okolnosti a časové súvislosti prípadu a správanie sa sporovej strany, teda aj s ohľadom na paralelne vedené konanie sp. zn. 11Cpr/7/2021 a jeho (podľa názoru dovolateľa) obligatórne spojenie s konaním sp. zn. 21Cpr/4/2021. Po vymedzení časových súvislostí a okolností, ktoré predchádzali vydaniu rozsudku pre zmeškanie, súd prvej inštancie uviedol, že podľa jeho názoru sa žalovaný bez primeraného dôvodu spoliehal, že nie je potrebné podať vyjadrenie k žalobe v predmetnej veci. Doplnil, že zo žiadnych okolností nevyplývalo, že súd konania už v čase plynutia lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe v predmetnej veci spojí a že vyjadrenia žalovaného vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021 budú považované za vyjadrenia k žalobe sp. zn. 21Cpr/4/2021. Naopak v čase doručenia žaloby v predmetnej veci už bolo žalovanému zrejmé, že sa konania vedú oddelene, a keď v rovnakom čase vedel podať vyjadrenie vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021 nič mu nebránilo podať vyjadrenie v predmetnej veci, resp. aspoň súdu uviesť, že poukazuje na svoje vyjadrenia vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021. Nakoľko sa nejednalo o žiadny náhly a nečakaný dôvod, pre ktorý nemohol žalovaný vyjadrenie k žalobe v určenej lehote podať, súd prvej inštancie dôvod, pre ktorý žalovaný žiadal zrušiť rozsudok pre zmeškanie vydaný v predmetnej veci, nepovažoval za dôvod ospravedlniteľný.

22. Odvolací súd, ktorý potvrdil prvostupňové uznesenie, najskôr poukázal na správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu a nakoľko sa na týchto nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania, na tieto odkázal (§ 387 ods. 2 CSP). Mal za to, že sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zaoberal všetkými tvrdeniami žalovaného, ktorými žalovaný odôvodnil návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Následne odvolací súd uviedol, že súdu nie je možné pripísať zodpovednosť za okolnosti, ktoré nastali mimo sféry jeho vplyvu. Za potrebné považoval tiež uviesť to, že zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ zdôrazňuje vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv a požaduje, aby účastník konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (II. ÚS 213/09 z 27. mája 2009).

23. K námietke dovolateľa, týkajúcej sa argumentácie, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal námietkou dovolateľa poukazujúcou na to, že súd prvej inštancie pochybil, keď po zapísaní druhej veci sp. zn. 11Cpr/7/2021 do príslušného súdneho registra nevykonal lustráciu predchádzajúcich zápisov v registri (pozri bod 7. tohto uznesenia), dovolací súd uvádza, že táto sa netýka procesného postupu súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21Cpr/4/2021, ale práve vo veci sp. zn. 11Cpr/7/2021, teda odvolací súd ani nemal dôvod sa predmetnou námietkou zaoberať, nakoľko táto sa zjavne netýkala preskúmvanej veci.

24. Dovolací súd na tomto mieste zároveň zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS

115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Dovolací súd v súvislosti s postupom odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP pripomína, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzujúcim uznesením vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu - m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09. Neostáva preto nič iné, než konštatovať, že v prejednávanej veci boli z tohto pohľadu súdmi nižších inštancií splnené ústavnoprávne nároky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je daný prípad. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, nezakladá dôvodnosť podaného dovolania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok. Dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré žalobca uvádzal v dovolaní o nedostatku riadneho odôvodnenia a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože uvedené nezistil.

25. Podľa § 451 ods. 1 CSP dovolací súd rozhoduje rozsudkom, ak zamietá dovolanie proti rozsudku alebo ak mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

26. Dovolateľ napadol predmetné uznesenie odvolacieho súdu aj z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolací súd s poukazom na § 421 ods. 2 CSP uvádza, že dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. Keďže odvolací súd v odvolacom konaní preskúmaval uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré je zaradené pod § 357 písm. h) CSP, dovolací súd dovolanie žalovaného v tejto časti v súlade s § 447 písm. c) odmietol ako neprípustné.

27. Zhrnúc vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ (žalovaný) neopodstatnene namietal porušenie práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Nakoľko dovolanie smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, dovolací súd uznesením dovolanie v časti týkajúcej sa dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP zamietol podľa § 448 CSP ako dovolanie, ktoré je síce prípustné, ale nie je dôvodné a v časti týkajúcej sa dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) odmietol podľa § 447 písm. c) ako procesne neprípustné.

28. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný a v dovolacom konaní mu vznikli trovy v súvislosti s podaním vyjadrenia k dovolaniu žalovaného. Dovolací súd mu preto na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.